

**Nr. 4
1993**

Ärgång 24

Information

Sveriges äldsta UFO-tidskrift

**I DETTA
NUMMER**

Är vi ensamma?.....	sid. 3
Ombordtagningar i New Hampshire	
Främmande luftskepp.....	sid. 5
Varför är UFOs utrustade med lampor?.....	sid. 6
Indianer försökte fånga humanoider.....	sid. 7
UFO-våg i Williamsport, Pennsylvania.....	sid. 8
Jordens människor ättlingar från andra planeter.....	sid.14
Manövrerande UFO sågs från bil utanför New Orleans.....	sid.15

Prenumerationsåret på UFO-Information
är 1 januari - 31 december

Redaktör och ansvarig utgivare:
Kjell Thörnlund. Tel. 013-273399

Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson,
Fredrik Häger

I redaktionen:
Sören Andersson, Tommy Gustavsson,
Kjell Thörnlund

Möteslokal:
Danmarksgatan 4 B kv.

Postadress till UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap:
Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 110:- helår

JUBILEUMSNUMMER

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR"

Priset är fortfarande 35 kr.
Otroligt billigt, eller hur?

Postgiro 429 78 45-2

UFO EN HANDLEDNING

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt inblick i målsättning, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra fakthäfte. Priset är oförskämt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen:
"HANDLINGSPROGRAM"

Postgiro 429 78 45-2

ISSN 0346-3540

Ledare

Välkomna till nummer 4

Vi kunde inte hålla löftet om ett Januarinummer men ni har antagligen blivit vana vid förseningar av UI vid det här laget. Vi ber om överseende och hoppas att ni även i fortsättningen vill satsa på UI. Vi har under några år sett att intresset har ökat för UFO-fenomenen, och nu står det antagligen på topp. Intresserade ringer som aldrig förr och brevskörderna är enorma. Vi hinner inte med att svara alla brev direkt, vilket vi är mycket ledsna för, men så småningom kommer svar i någon form. Däremot så är den ekonomiska tillväxten inte lika dramatisk. Vi tar tacksamt emot alla former av bidrag och sprid gärna tidskriften till vänner och bekanta. Ni som prenumererar kan gärna få extra nummer av äldre årgång för att dela ut till intresserade. Vi fortsätter även med den lyckade satsningen av att låta er som har prenumererat i tre år eller mer få en gratis prenumeration att ge bort till vänner och bekanta. Dock EJ till samma personer år efter år. Vill ni hjälpa till mer så slå oss en signal så kan vi kanske komma fram till en lösning som passar oss alla. Tveka inte att prenumerera även i år för vi har 25 årsjubileum och kommer med en del extra överaskningar. den första kommer redan nu i form av 4 sidor extra. Håll till godo

Hälsningar Redaktionen

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Har ni ej tillgång till skrivmaskin ser vi helst att ni skriver tydligt. Texta gärna. Var god observera att manus endast skrives på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälpa oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga TECKNARE och ÖVERSÄTTARE för översättning av engelska, franska, tyska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO-intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-273399, eller skriv till: UFO-Information, Box 9109, 580 09 Linköping. UFO-Information utkommer oregelbundet med minst 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Är vi ensamma?: Förlusten av rymdsonden Mars Observer samt historiens läxor

av Zecharia Sitchin

Den 25 september 1992 sände Förrenta Staterna iväg *Mars Observer*, en obemannad rymdfarkots mot planeten Mars. Den skulle komma fram till den röda planeten elva månader senare, och då genom en serie kursändringar gå in i en permanent bana runt Mars. Det uppgivna syftet var att studera topografin och klimatet på mars för framtida uppdrag, däribland en bemannad färd. Det uppgivna uppdraget var att fastställa, med hjälp av avancerad utrustning, den sanna naturen hos detaljer på marsytan som tidigare sonder fotograferat och som förefaller vara konstgjorda.

Den 21 augusti 1993, kl 21.00 Eastern daylight time, gick någonting galet. Citat ur *The New York Times*: "Ett abrupt och oförklarligt kommunikationsavbrott med rymdfarkosten *Mars Observer*, strax innan den skulle gå in i bana runt planeten i morgon, har hotat utsikterna till framgång för nationens första färd till Mars på 17 år."

Det som först presenterades som inget annat än ett tekniskt fel som snart skulle fixas till av NASA:s tekniker, blev efterhand ett rejält besvär. Medan timmarna och dagarna gick och en avgörande deadline som erfordrades av bankursen eller av rymdfarkostens inbyggda timers passerade utan någon reaktion från rymdfarkosten, framstod det klart att en stor katastrof hade inträffat. Hur och varför hade NASA ingen aning. Ej heller hade NASA någon uppfattning om själva farkostens öde. Fortsatte den bara att flyga förbi Mars, till mål som låg utanför kontakt? Gick den kanske automatiskt in i bana runt Mars, stum och värdelös? Eller, som NASA först antog en stund, exploderade den?

Phobos 2-händelsen

Den sista möjligheten - att rymdfarkosten hade exploderat - drogs tillbaka efter två dagars officiell spekulation, ty dess innebörd var högst illavarslande. Rymdfarkosten förde inga självförintande instrument med sig; så en explosion innebar inverkan *utifrån*. Träffade "någonting" därute rymdfarkosten?

Den uppsjö av frågor som en sådan möjlighet skulle ge upphov till, ledde otvivelaktigt till bortplockandet av "explosion" från listan över alternativ an-

gående rymdfarkostens öde. Icke desto mindre är detta en möjlighet som måste fortsätta att beaktas tills ett mer slutgiltigt svar på mysteriet har hittats. Anledningen är att det som hände Mars Observer år 1993 verkar vara en upprepning av vad som hade hänt år 1989 med det sovjetiska *Phobos*-projektet.

Med omfattande internationellt samarbete och deltagande sände Sovjetunionen 1988 iväg två identiska rymdfarkoster mot Mars. Syftet med dessa var tvåfaldigt. För det första att fotografera och samla in andra data om planeten - i stort sett samma uppdrag som *Mars Observer*. Den andra uppgiften var att på nära håll granska den lilla månen *Phobos*, den större av Mars två småmånar - en potatisformad himlakropp med en fullständigt cirkelrund krater eller öppning i ena änden, dikeslika parallella spår på dess yta samt en vikt som ger upphov till möjligheten av att denna lilla måne är ihålig - eller (som vissa tror) ett konstgjort föremål.

Följaktligen kallades de två sovjetiska rymdfarkosterna *Phobos-1* och *Phobos-2*. *Phobos-1* kom enligt uppgift aldrig fram till Mars. Någonstans i sin bana mot den röda planeten försvann farkosten. Som i fallet med *Mars Observer* uppstod ett "abrupt och oförklarligt" kommunikationsavbrott. De sovjetiska tjänstemännens officiella förklaring var att en tekniker tryckt på fel knapp och på så sätt fått farkosten att driva iväg i fel riktning. Men varför skulle detta göra att den plötsligt blev tyst? Mysteriet är fortfarande obesvarat.

Phobos-2 kom fram till Mars, gick in i bana runt planeten och började sända tillbaks bilder på Marsytan. I ett område på planeten registrerade den infraröda kameran (som inte tar bilder med ljus utan genom värmestrålning från ytan) ett stort rutnätsliknande mönster, som om man tittade på en underjordisk stad. Två dagar innan den ryska rymdfarkosten skulle ändra bana och rikta in sig mot den lilla månen, sände dess kameror tillbaks bilder på en spetsig, elliptisk skugga på planetens yta - skuggan av "något som inte borde finnas där," enligt de sovjetiska teknikerna. Två dagar senare, medan rymdfarkosten närmade sig den lilla månen, uppstod ett "plötsligt och abrupt kommunikationsavbrott": sändningarna från rymdfarkos-

ten upphörde och skärmarna blev blanka.

Låter det som historien om Amerikas *Mars Observer*? Inte helt. Som jag påvisat i *Genesis Revisited* år 1990, tolkade de sovjetiska operatörerna signalerna från *Phobos-2* som att den plötsligt började rotera, som om den blivit träffad av "någonting". Efter att ha analyserat alla data, lade jag fram teorin att förlusten av *Phobos-2* i verkligheten inte var någon olyckshändelse utan ett *intermezzo* - den avsiktliga nedskjutningen av rymdfarkosten från Jorden av "någon" på Mars som inte vill bli störd...

De sovjetiska teknikerna avslöjade vid den tiden att deras rymdfarkosts två sist översända fotografiska ramar visade det föremål som försatt den i rotation; men dessa fotografier gjordes ej tillgängliga för allmänheten. Ett av dem - det näst sista - gjordes tillgängligt först år 1992, och det ingick i videodokumentären *Är vi ensamma?* som producerades i Europa och var baserad på min bok *Genesis Revisited*. Det uppvisar ett avlångt föremål (Fig. 1) som rusar mot farkosten. I filmade intervjuer för dokumentären, använde sig de sovjetiska vetenskapsmännen av termer som "flygande tefat" när de talade om dessa föremål som inte "borde finnas där".

Fig. 1

En forntida rymdbas?

Mars Observers öde hade sålunda en föregångare: Rysslands *Phobos-1* (som försvann under resan) och Rysslands *Phobos-2* (nedskjuten?). Men jag hävdade i *Genesis Revisited* att det funnits ett ännu tidigare fall av samma art: den händelse som är känd som den bibliska berättelsen om Babels torn!

Mänskligheten, får vi veta, byggde ett torn "vars spets räcker upp i himmelen." Nuförtiden kallar vi en sådan

konstruktion ett uppskjutningstorn! Men Herren, som kom ned från himlen, tyckte inte om det man försökte göra. Han vände sig till icke namngivna kollegor och sade att om mänskligheten tilläts göra detta skulle inget annat vara bortom dess räckvidd och förmågor. Så tornet förstördes, mänskligheten skingrades och dess tungomål förbistrades i syfte att göra kommunikation omöjlig.

Kan det vara så att "någon" nu återigen, mer än 5.000 år senare, tagit en titt på mänsklighetens rymdförsök och sagt: "Nej, inte igen...?" Och om så är fallet, vem är denne någon? Vem finns därborta på Mars?

I min bok *Genesis Revisited* framlade jag hypotesen att en forntida rymdbas på Mars nyligen åter tagits i bruk - en händelse som också skulle kunna förse oss med svar angående UFOs, varifrån kommer de och för verns räkning?

Att "någon" befunnit sig på Mars flera tusen år tidigare är en slutsats som grundats på olika indicier. Den amerikanska rymdfarkosten *Mariner* tog mängder av fotografier på Mars yta på 70-talet. Dessa foton, vilka vid det här laget är allmänt känt, uppvisar i ett område som kallas Cydonia ett stort berg som ser ut som ett människoansikte (Fig. 2), samt andra detaljer som ser ut som pyramider (Fig. 3). Det förekommer också, ur en vetenskaplig synvinkel, flera betydelsefulla detaljer av något som måste ha varit artificiella konstruktioner, ty de löper i rätta linjer (vilket utesluter att de skulle vara naturliga) och i raka vinklar mot varandra.

Fig. 2

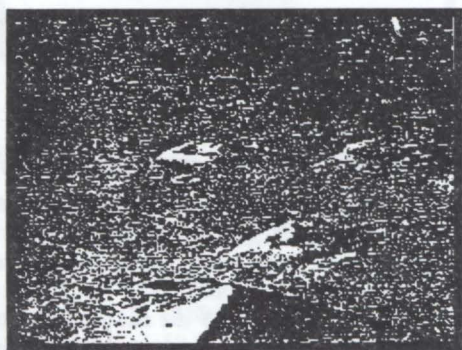

Fig. 3

En konstruktion (som visas tillsammans med ett flertal andra i *Genesis Revisited* samt i den europeiska videofilmen *Are We Alone?*) ser ut som Pen-

tagon i Washington, D.C.; en annan liknar en modern flygplats, med en central konstruktion som tjänstgör som ett nav från vilket flera ekstrar löper ut (Fig. 4).

Är detta lämningar av en forntida rymdhamn, efter någons bosättningar på Mars för tusentals år sedan?

Fig. 4

Möjligheten uteslutes ej med hänsyn till klimatförhållanden eller andra livsförutsättningar. De uppgifter som vi redan samlat på oss om Mars visar otvetydigt att den nu ofructbara och dammiga planeten en gång för länge sedan haft rinnande vatten, floder, sjöar och även hav. Atmosfären var mer jordlik. Faktum är att vetenskapsmän i dag tror att man genom att skapa något slags sköld ovanför Marsytan skulle kunna få dess vatten att tina, dess temperatur att stiga och dess atmosfär att bli tätare. De kallar denna process "Terraforming", genom vilken de tror att de skulle kunna göra Mars beboelig - som den med all säkerhet var i det förgångna.

Det sumeriska materialet

Om allt detta är nytt för dagens människor, så var det inte så i forntiden. De som har läst mina sex böcker, med start 1976 med *The 12th Planet*, känner till den stora betydelse jag fäster vid det sumeriska materialet. Deras var den första kända civilisationen. Den blommade upp "plötsligt och oväntat" enligt alla lärde ca 6.000 år sedan i södra Mesopotamien (dagens Irak). Den gav oss en serie "förstagångare" som fortfarande ligger kvar i vår egen civilisations kärna.

Inom teknologin innefattar dessa hjulet, brännugnen, tegelstenen, höghusen och metallurgin. Inom vetenskapen gav de oss matematiken, astronomin, kalendern och tidtagning, samt medicin. Inom konsten innefattar dessa skriften, skolgång, litteratur, musik, dans, skulptur och målning.

Inom samhällsorganisationen utvecklade de städer, lagböcker, domare, den äktenskapliga institutionen, kontrakt, kungadömen - och det som ound-

vikligen följer: skatter. De gav oss våra religioner och allt som följer med dessa: heliga skrifter, ritualer, präster, tempel, helgdagar och gudstjänster.

Men framförallt var deras kunskaper i astronomi det mest fantastiska. Medan grekerna och romarna förmodas ha tänkt sig jorden som Universums centrum, beskrev och framställde sumererna ett solsystem med solen (inte jorden) i mitten, omgiven av alla de planeter vi nu känner till (inklusive Uranus, Neptunus och Pluto, vilka först ganska nyligen upptäckts av moderna astronomer). Faktiskt beskrevs de yttre planeterna så exakt av sumererna att när den amerikanska rymdfarkosten *Voyager-2* kom fram till Uranus år 1986 och Neptunus 1989, kunde jag förutsäga vad man skulle hitta - grundat på sumeriska texter (citerade av mig flera år tidigare i *The 12th Planet*).

Och dessutom hade sumererna talat om ytterligare en planet därute. De kallade den NIBIRU, vilket betyder "korsningens planet" (dess symbol var korset). De sade att det var en inkräktare från någon annanstans som fastnat i bana runt vår sol - en enorm elliptisk bana som varar i 3.600 jordår och som vart 3.600:de år får den att åter passera mellan Mars och Jupiter.

Hur kunde sumererna ha känt till allt detta (plus flera andra aspekter av framskriden vetenskap) för 6.000 år sedan?

"Allt vi vet fick vi lära oss av AN-UNNAKI," sade de. Ordet betydde "Dessa som från himlen till jorden kom." Dessa ANUNNAKI, hävdar de sumeriska texterna, och senare babyloniska och assyriska, var långa, intelligenta, människoliknande varelser som hade kommit till jorden från Nibiru.

Det var ingen tillfällig kraschlandning, eller ett enstaka besök. Anunnaki hade kommit hit i ett visst syfte, de behövde guld - inte till ornament eller mynt, utan för att skapa en sköld av guldpartiklar ovanför sin egen krympande atmosfär (precis som nu föreslås av våra egna vetenskapsmän när det gäller "terraforming" på Mars....). Under tiden de vistades här behövde Anunnaki arbetare, så de skapade "Adam" (bokstavligt: jordlingen) genom genetisk manipulation, där de blandade sina egna gener med jordiska honapors, i syfte att "påskynda evolutionen" och frambringa *Homo sapiens* - oss.

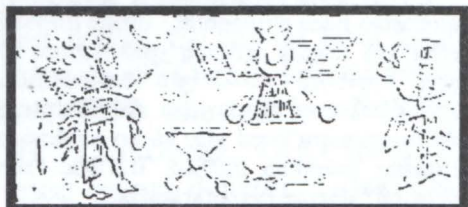

Fig. 5. Mars anropar jorden: Skildring på ett sumeriskt cylindersigill, ca 2.500 f. Kr (Ermitagemuseet, St. Petersburg).

Under tiden för sina ankomster och avresor (en gång vart 3.600:de jordår), hade Anunnaki också upprättat en mellanstation på Mars. Detta uppges helt klart och tydligt i de mer än 5.000 år gamla sumeriska texterna. Helt klart och tydligt visas detta på sumeriska bildskildringar (av vilka Fig. 5, på Eremitagemuseet i St. Petersburg, Ryssland anses kunna dateras till ca 2500 f. Kr.)

Dessa uppgifter fördateras med flera tusen år *Phobos-* eller *Mars Observer-händelserna*; och samtidigt förklarar de dem. Ty om det verkligen funnits en mellanstation eller rymdhamn på Mars i forna tider, kan man mycket väl tänka sig att en sådan rymdbas kanske åter tagits i bruk av samma Anunnaki (I Bibeln kallas de *Nefilim*, "Dessa som hade kommit ned").

En ny tidsålder närmar sig

Om rapporterna om iakttagelser av UFOs är trovärdiga, och historierna om möten med små gråa varelser som bemannar dem är riktiga, då är det man bevittnar inte Anunnaki själva utan deras "sändebud" (i antikens Grekland kallade "änglar"); sådana humanoider, robotliknande varelser, beskrives faktiskt och avbildas i en del av det mesopotamiska arkivmaterialet. Men även om Anunnaki själva ännu inte kommit tillbaka, antyder dessa möten med de "grå" samt Mars-händelserna att "Återkomsten" är nära förestående.

Kommer "Återkomsten" att leda, som vid tidigare tillfällen, till ett annat steg i förmedlandet till mänskligheten av mer kunskap, högre moral, ett bättre liv - eller som hänt åtminstone vid ett tillfälle, *förintandet av allt kött*, vilket var Anunnakis avsikt när Syndafloden uppstod?

Fig. 6. E. A. (Enki) som Vattumannen: Bild på ett sumeriskt cylindersigill, av datum ca 2300 f. Kr. (Louvre, Paris).

I Bibeln, där de sumeriska berättelserna om skapelsen, syndafloden m.m. förekommer i förkortade versioner, kombinerade man i sin strävan att införa en monoteistisk syn olika ledande Anunnaki-roller i ett enda (men dock flerfaldigt) väsen, *Elohim*. Men de mer detaljerade sumeriska texterna avslöjar att det var en ledare, Enlil, som önskade förgöra mänskligheten genom syndafloden, medan en annan, Enki, som hade "skapat" Adam-arten, försökte rädda mänskligheten genom att uppmåna Noak att bygga Arken. Detta inträffade för ca 13.000 år sedan.

Vem är nu Anunnakis ledare? Den strikte Enlil eller den förlåtande Enki? (Se fig. 6).

Det kan man ännu ej säga. Men en ledtråd kanske kan erhållas genom ändringen av zodiakalcyklerna. Detta var en av Anunnakis uppfinningar för att skapa något slags lätthanterlig proportion mellan deras omloppstid och jordens. Zodiakalcykeln på 25.920 år delades upp av dem i tolv hus (för att gå bra ihop med antalet medlemmar i vårt solsystem). Den inleddes med den första som landade, Enki, vars initialepitet var E.A. - "vars hemvist är vatten". Han var den förste och ursprunglige VATTUMANNEN.

Vi håller nu på att från zodiakalhuset Fiskarna gå in i Vattumannen. Är detta ett omen?

Tiden kommer att visa oss. Z. S. 1993

Flying Saucer Review
Vol. 38, No. 3
(Autumn, 1993)

Ombordtagningar i New Hampshire

Den 19 mars 1959, kl 01.00 hade en 23-årig seminarieelev en minneslucka på fyra timmar efter att ha stött på ett saturnusformat UFO vid *Our Lady of Grace Monastery*, ett kloster i Colebrook, New Hampshire.

Det silverglänsande föremålet närmade sig och avlägsnade sig från honom och hans nu avlidne bror tre gånger. De kunde se upplysta fönster runt den nedre delen och blinkande röda, gula och gröna lampor på ytterkanten. Den var stor som en *baseball diamond* och utsände ett lågt surrande ljud som från en bisvärm.

År 1992, under fyra bandade sessioner, dök följande minnen upp. Farkosten landade på tre ben samtidigt som alla omgivande ljud upphörde. När de befann sig ombord blev de tillsagda att inte bli rädda och ombads ta av sig kläderna. De såg fyra humanoider som använde sig av telepati som samtalsmedel. Den 180 cm långa ledaren var mycket större än de andra.

En läkarundersökning omfattade intrång i alla kroppsöppningar med särskild uppmärksamhet riktad mot munnen och strupen. Sadesvätta sögs ut med hjälp av något slags spruta och stavar som man lät glida över kroppen. Han fick en grön vätska som han skulle dricka. Han upplevde vissa G-krafter.

De anlände till ett "moderskepp" där man kunde se många andra UFOs komma och gå. Ytterligare tester utfördes. Andra människor befann sig där. Vårdarna demonstrerade hur de absorberade en krämliknande föda genom huden. Varelserna luktade som fuktig

jord. De uppmanades att inte berätta för andra om sin upplevelse. När de gjorde detta blev de utsatta för löje. Det fanns tecken på en märklig klar substans som lossnade i flagor från deras kroppar på följande dag och kroppstemperaturen verkade förhöjd. Det förekom också tecken på andra närkontakter före och efter den dagen.

Omkring den 23 september 1962, vid 22-tiden, när samma vittne körde på Highway 3 nära Old Man of the Mountain, New Hampshire, upplevde han ett två timmar långt tidsbortfall som omhandlade samma UFO han stött på 3,5 år tidigare. När han stigit ut ur sin lastbil sköt en blå ljuspelare ned till marken framför honom. Utan att tveka gick han in i strålen och sögs upp i farkosten. Tre främmande varelser hälsade honom med utsträckta händer. Samme "gamle man" han träffat år 1959 hade befälet. En beskrivning på kontrollapparaturen lämnades.

Han såg två varelser glida ned i en blå stråle till en annan bil som hade stannats. De tog med sig passagerarna och ledde dem in i olika rum. Efter en undersökning eskorterades de tillbaka till sin bil varpå de startade och körde iväg. Han fick veta att ljuden i trakten ändrats så att de befann sig ett upphävt tillstånd och att även tiden hade förändrats.

Han togs med till en större farkost som vid det tidigare tillfället, där han såg hundratals främmande varelser i olika åldersgrupper, men inga spädbarn. Han fick veta att det de främst hade behov av var våra sinnen, andar och själar. De kunde framställa kroppar men inte själar. Efter att man lämnat moderskeppet var hans nästa minne att han anlände till Lancaster, NH i sin lastbil. Detta är 13-14 km från den plats där han hade plockats upp.

Mufon UFO Journal
July 1993, Number 303

Främmande luftskepp

Klockan 04.45 den 10 december 1991 observerade en dam i ca 10-15 minuter ett luftskeppformat föremål från sitt sovrumsfönster nära Raleigh, North Carolina. Det såg ut att vara platt på undersidan och i båda ändarna. Det stod stilla i luften och lyste rödorange så att ingen flygkropp kunde urskiljas.

När hon väckte sin man avlägsnade det sig varför han endast fick en kort skymt av det. Båda två hade sett ett tefatsliknande föremål omkring år 1963 och ännu en gång omkring år 1984.

Mufon UFO Journal
January 1993, Number 297

Varför är UFOs utrustade med lampor?

av dr. Willy Smith

Sammanfattning

Från allra första början har de mest framträdande dragen hos de oidentifierade flygande föremålen varit åsynen av ljus, i olika kulörer, styrka, form och rörelsemönster. Dessa egenskaper har registrerats *ad nauseam* i litteraturen, i sådan utsträckning att för den stora allmänheten är UFOs inget annat än mystiska ljus som rör sig på himlen. Emellertid har inget seriöst försök gjorts att fastställa den potentiella betydelsen av dessa ljusmanifestationer.

Vissa meningsriktningar som förnekar UFO-fenomenets objektiva verklighet kommer otvivelaktigt att anse denna uppsats vara överflödigt, ty hur kan ljusen på icke-existerande artefakter ha någon som helst betydelse. Jag tror emellertid att de flesta forskare är överens om att UFO-fenomenet existerar, men att det förekommer mycket varierande uppfattningar om dess natur, beroende på vilken speciell hypotes de omhuldar. De accepterar också, i allmänhet att ljus är ett av fenomenets observerbara drag och att en ansevärd mängd vittnesmål - anekdotartad om man så vill - har samlats på hög angående dessa ljus och deras uppträdande. Det är därför befogat att granska och jämföra de bästa vittnesmålen och se vilka slutsatser - om några - som dyker upp. Vi kommer systematiskt att anlita den information som finns arkiverad i UNICAT, en databas av högkvalitativa UFO-händelser, i vilken alla fall som misstänks ha en psyko-sociologisk förklaring har eliminerats. Detta innebär inte att sådana fall inte existerar, utan endast att vi anser att utövare av andra discipliner, såsom sociologi eller psykologi är bättre rustade att handskas med dem. Ett underförstått antagande är sålunda att ljusen sitter på ett materiellt föremål, förmodligen intelligent styrt. Ingen information finns tillgänglig som gör att man kan säga om dessa föremål är utomjordiska till sitt ursprung.

Ljus ej nödvändiga

Den första punkten går ut på att ljusen måste vara antingen nödvändiga eller frivilliga. Med nödvändiga menar vi att de är kopplade till framförandet av farkosten, dess drivkraft eller dess energikälla och alltid finns där när farkosten befinner sig i luften och i rörelse.

Detta innebär att UFOa alltid bor-

de ha ljus, inte så lätta att upptäcka under dagsljusstimmarna men avslöjande deras läge på natten. Detta skulle kunna vara förklaringen till varför de flesta händelserna inträffar i mörkret, när chansen att få se dem är optimerad.

Omvänt skulle det inte förekomma några nattliga iakttagelser av UFOs utan ljus. Men detta är helt enkelt inte fallet.

Litteraturen är full av exempel i vilka UFOs inte upptäckts genom sina egna ljus, utan genom externa ljuskällor som t.ex. gatlyktor, eller genom reflekterat månsken. Eftersom dessa händelser alltid inträffar på natten under dåliga siktförhållanden har de typiskt nog en kort varighet och ett fattigt informationsinnehåll.

Ett av de bättre dokumenterade fallen är närkollisionen, den 19 oktober 1953, mellan en DC-6a tillhörig American Airlines på väg till Washington, D.C., och ett föremål som inte hade några lanternor och av kaptenen beskrevs som en blank tingest som lätt skimrade i månskenet (hänv. 1). Ett andra exempel har hämtats ur Blue Book-arkiven (hänv. 2), i vilket en förste flygförare med 14 års erfarenhet rapporterade ett föremål han skymtat som lystes upp av lampor på marken och som rörde sig i en rak och plan bana. Den officiella bedömningen gick ut på att det var en "fågel".

Också betydelsefulla är de händelser där UFOt registrerats på radar, men inte observerats visuellt. UNICAT:s databas innehåller ca ett dussin av dessa RO-fall (radar only), av vilka det mest intressanta är en händelse som inträffade i Nenana, Alaska den 22 januari 1952, och beskrevs i Blue Book-arkiven (hänv. 3).

Tre F84:or sändes upp efter varandra i en tvåtimmarsperiod, under vilken starka radarekon observerades både på markbunden radar (Murphy's Dome) och på planens egna skärmar. Ett av jetplanen närmade sig till ett avstånd på inte mer än ca 200 meter från målet, men drog sig undan på grund av kollisionsrisken. Inga visuella kontakter gjordes och man kunde efteråt inte upptäcka något fel på radarutrustningen. De officiella arkiven innehåller 12 redogörelser från piloter och radarpersonal, men fallet avfärdades kort och gott som "ovanliga väderleksförhållanden", trots att dossiern beskriver vädret som en klar mörk natt med 15 miles (ca 24 km) sikt och extremt låga temperaturer.

Och naturligtvis skulle flygande fö-

remål utan ljus röra sig oupptäckta nedanför radarhorisonten, ett mycket önskvärt övertag för inkräktare i atmosfären. Allt ovanstående försvagar nödvändighetsalternativet, och i avsaknad av bevis för motsatsen lockas vi att acceptera att ljusen är frivilliga.

Emellertid måste man notera att även om ljusen med största sannolikhet inte är förknippade med framförandet av UFOt, är det också sant att ofta nog har färgen och ljusens intensitet växlat i överensstämmelse med det okändas dynamiska uppträdande. Sålunda står möjligheten att ljus kan vara förknippade med vissa UFO-manövrer fortfarande öppen.

Parametern CH (färgväxlingar) förekommer i omkring 10% av fallen som finns i UNICAT, såväl som i flera av de händelser som rapporterats i Blue Book-arkiven. Den 16 april 1952 observerade en överstelöjtnant vid det strategiska luftkommandots trehundraförsta bombflygeskader med mer än 3000 timmars erfarenhet, samt ett annat vittne, ett mycket skarpt vitt ljus kasta om sin kurs i en snäv sväng. Det blev rosafärgat under svängen och sedan rött i sin motsatta kurs (hänv. 4).

Farkoster eller endast ljus?

En allmän missuppfattning är att majoriteten av UFO-händelserna, som de rapporterats från alla världens hörn, endast omhandlar ljus. Men är det verkligen så? Svaret är nej, och den stora procentandelen nattliga ljus i den publicerade litteraturen beror nästan uteslutande på avsaknaden av en kritisk urvalsprocess i sammanställningarna, och är i allmänhet baserad på pressklipp och inte på mer sofistikerade rapporter som utarbetats av dugliga utredare. I en nyligen genomförd granskning finner vi till exempel att 66% av händelserna klassificerats som NL (nattliga ljus).

Men i dr. Hyneks nomenklatur (hänv. 6), är nattliga ljus enligt definition avlägsna föremål, vars natur förblir osäker tills de undersökts av kompetenta forskare. Detta ignoreras för det mesta i de vanliga sammanställningarna, och en mycket annorlunda bild dyker upp när man använder sig av en så pass sofistikerad databas som UNICAT.

De tillämpade parametrarna är:

CR = farkost: Närvaron av ett kon-

struerat föremål framträder ur den tillgängliga informationen.

NO = endast ljus: Inget tecken på något fast föremål hittas i rapporten.

Följande tabell sammanfattar de resultat som erhållits ur UNICAT.

CR	NO	%	UFO
XX		70.6	
	XX	26.3	
		2.4	RO
XX	XX	0.7	C1, C2

Det första man noterar är att det praktiskt taget inte förekommer någon överlappning av parametrarna. Varje post passar smidigt in i en av de två kategorierna: konstruerat föremål eller endast ljus. De fem undantagen (6 fall) motsvarar händelser som kännetecknas av två distinkta faser. Sedan har vi fall som varken uppvisar CR eller NO, och som endast omhandlar radarhändelser (RO), vilka förekommer i mycket större utsträckning än som visas här. Anledningen bakom det skenbart låga antalet RO-fall är att deras informationsinnehåll vanligtvis är magert, och detta diskvalificerar dem för ett införande i UNICAT, även om de är väldokumenterade.

Då vi nu har fastställt att majoriteten av UFOs är konstruerade föremål, och att ljusen de uppvisar inte är nödvändiga för framdriften, drar vi slutsatsen att det finns två, och endast två anledningar till varför en farkost är utrustad med lampor:

I) för att låta piloterna eller eventuella navigatörer som inte befinner sig ombord se och navigera i omgivningarna.

II) för att dra till sig andras uppmärksamhet, antingen i syfte att minska riskerna för kollision eller endast för att annonsera sin närvaro i eget syfte.

Hur är dessa möjligheter tillämpliga på fallet UFO? Det första alternativet motsäges av beviset att UFOs flyger nattetid, som vi tidigare avhandlat, utan hjälp av lampor. Vi kan endast spekulera om möjligheten att flera UFOs rör sig nära marken för att undvika radarkontakt, och vilka på grund av att de saknar lampor i övrigt är så gott som osynliga. Oavsett om det är flygande plåtburkar eller något skapat av förvirrade människohjärnor, så verkar de äga en kuslig förmåga att upptäcka jaktplan som närmar sig och framgångsrikt utföra undanmanövrer.

Ett anmärkningsvärt exempel på detta uppträdande inträffade den 19 maj 1986, då minst sex jetjaktplan från brasilianska flygvapnet utan framgång jagade flera snabba ljus över staterna São

Paulo och Rio de Janeiro, i en händelse som varade flera timmar (hänv. 7). Trots att ljusen visuellt var suddiga så gav de fasta ekon från både markbaserad och luftburen radar, och de växlade färg från rött till vitt till grönt. Katt och rättaleken blev påfrestande för piloterna när ljusen väjde undan för jaktplanen och närmade sig bakifrån. Detta utdragna intermezzo är betydelsefullt inte endast på grund av de inblandade ögonvittnenas kvalifikationer, utan främst på grund av att det öppet släpptes ut till pressen av regeringen och militären i Brasilien.

Slutsatser

Ur ovanstående avhandling baserad på observationsindiciet verkar det som om ljusen inte är nödvändiga för framförandet av UFOt, trots att färgväxlingar ibland tydligen är förknippade med plötsliga manövrer där höga hastigheter ingår.

Ljusen behövs inte för navigation, eftersom UFO:n, i likhet med våra mer sofistikerade flygplan, inte behöver ha någon visuell kontakt med omgivningarna och ganska effektivt undviker förföljare och olika hinder. Detta ställer oss inför alternativet att de som styr föremålen använder sig av dessa ljus för att bli iakttagna när en sådan synlighet gagnar deras syften, vad dessa nu än må vara. Detta alternativ är störande, då det helt klart utesluter hypotesen om ett sällsynt men naturligt fenomen, och samtidigt ger näring åt tanken att det rör sig om tillverkade maskiner som styrs av en intelligens.

HÄNVISNINGAR

1. Edward, Frank: *Flying Saucers - Serious Business*, Lyle Stuart, NY, 1966, sid. 67.
2. Blue Book Files Microfilm, rulle 21.
3. Ruppelt, E. J.: *The Report on Unidentified Flying Objects*, Ace Books, 1956, sid. 165; Blue Book Files Microfilm, rulle 9.
4. Blue Book Files Microfilm, rulle 9: rapport IR-152 undertecknad av major J. H. Tessier.
5. Ferrughelli, P. & Sylvester, B.: *National Sighting Yearbook*, 1989, 759 notiser från 1986 till 1989.
6. Hynek, J. A.: *The UFO Experience*, Regnery, 1972, sid. 28.
7. Smith, W.: "UFO Chase in Brazil", i *FSR*, Vol. 32, No. 1, 1986, sid. 6.

Mufon UFO Journal
March 1993, Number 299

Indianer försökte fånga humanoider

Natten den 5 juni 1957 förde en grupp indianer en kamrat till en by som kallas Uriman i Bolivar, Venezuela, för att få ett djupt skärsår i ena armen be-

handlat. En kapten på flygbolaget Linea Aeropostal Venezolana, som befann sig på platsen, frågade ut indianerna och fick veta att de hade sett ett lysande föremål landa och små varelser komma ut ur det. De försökte fånga de korta varselerna, varav en slog blint omkring sig och orsakade det djupa såret i armen. Indianerna blev skrämde, lät de små varselerna vara ifred och skyndade sig till byn för att få sin kamrats skada omsedd. Dessa detaljer relaterades för en annan pilot av den LAV-pilot som intervjuade indianerna. Den allmänna uppfattningen i Uriman var att indianerna verkligen såg och upplevde det de påstod ha inträffat.

The A.P.R.O. Bulletin, July 1957

Fortsättning från sidan 12

gelse att det inte var något människotillverkat föremål. Vad var det då de såg?

Medan det kommer att finnas många människor som kommer att spekulera eller försöka förklara vad vittnena sett, så måste de data som presenterats tagas med i beräkningen i varje sådan förklaring.

Det fanns ett ovanligt föremål på kvällshimlen som vittnena inte kunde beskriva som någonting människotillverkat. Föremålet hade en form eller silhuett, det var mycket stort, det verkade vara fast, det avgav ett högt mullrande ljud, det uppvisade lampor på vissa delar av kroppen och det observerades under ganska lång tid.

Föremålet verkade vara intelligent styrt ty det flög i en rak bana, utförde kursändringar, stod stilla en stund, försvann helt plötsligt ur sikte, flög på en bestämd höjd samt flög med en ovanligt låg hastighet.

Det fanns inget flyg i observationsområdet, varken civilt eller militärt.

Ingen rationell eller rimlig förklaring har till dags datum framkastats.

Med ytterligare data från framtida iakttagelser kanske det kommer att bli möjligt att dra någon definitiv slutsats om någon form av flygande föremål. Tills den dagen kommer måste det observerade föremålet anses vara oförklarligt.

Mufon UFO Journal
Number 290, June 1992

Ett tio meter tjockt vattenlager ger samma skydd mot strålning från världsrymden som hela jordens atmosfär.

SAF Bulletin, Volym 22
Nr 6 - 1990

UFO – våg i Williamsport, Pennsylvania

Utredd av Samuel Greco, fil. dr.
Inledning av Stan Gordon, PASU

Flera UFO-iakttagelser har gjorts en längre tid över hela Pennsylvania under år 1991, och denna aktivitet fortsätter in på 1992. Många av dessa fall är fortfarande under utredning, men åtskilliga av dessa iakttagelser omhandlar stora föremål som beskrivs vara triangel- eller bumerangformade. Den 6 februari 1992 började *Pennsylvania Association for the Study of the Unexplained*, PASU:s UFO Hotline mottaga uppgifter om en serie iakttagelser av UFOs på låg höjd som enligt rapporterna skulle ha gjorts dagen innan nära staden Williamsport, Pennsylvania i Lycoming County. PASU, som upprättats som ett frivilligt statstäckande vetenskapligt clearinghouse, undersöker UFO-iakttagelser och andra fenomen och har ett nära samarbete med MUFON.

Efter att jag erhållit en del preliminära detaljer om vad som skulle ha skett, bestämde jag mig för att den utredare som vore bäst lämpad att genomföra denna detaljerade undersökning var Samuel D. Greco, fil. dr. Jag har känt Sam en längre tid och hans bakgrund som ingenjör och inom det militära skulle vara till stor hjälp när det gällde att avgöra värdet hos dessa rapporter. Sam är en pensionerad flygingenjör, med ett flertal examina till sin fördel. Han är också f. d. major i amerikanska flygvapnet. Jag kontaktade Sam och han var mer än villig att ställa upp. Han inledde ganska snart ett ingående forskningsprojekt som skulle komma att innefatta flera veckors resande för att träffa flera olika vittnen till dessa observationer. Sam måste lovordas för att han offrade så mycket tid och personliga resurser medan han ägnade sig åt denna mycket viktiga forskningsstudie.

Medan Sam ägnade sig åt personintervjuer med några av vittnena, höll jag på med att per telefon intervju andra samtidigt som jag inskaffade stöd-data från olika utomstående instanser. Vår expedition koordinerade inkommande uppgifter om rapporterna och matade hela tiden Sam med de senaste data samt upplyste honom om ytterligare källor att intervju. Eftersom händelsen var färsk i observatörernas minne var det av yttersta vikt att dokumentera informationen så snart som möjligt. Det framstod ganska så klart att många människor över ett vidsträckt geografiskt område verkade ha sett något mycket ovanligt, och vi behövde eliminera varje normal

förklaring på vad som hade setts innan vi klassade iakttagelserna som observationer av något okänt. Jag sände också olika förfrågningar, under lagen om tillgång till information (FOIA), till flera statliga/militära instanser i hopp om att någon skulle kunna förse oss med en del svar.

Inom en timme efter att vi mottagit den första observationsinformationen inleddes undersökningarna. Data om lokala väderobservationer erhöles från väderlekstjänsten (*National Weather Service*). Därpå följde ett telefonsamtal till statspolisens förläggning i Montoursville. Jag talade med ett vakthavande befäl där som var medvetet om att de mottagit ett flertal observationsrapporter om ett stort föremål på låg höjd, men sade att ingen undersökning hade kommit igång. Hon sade att en del av de uppringande personerna var övertygade om att det de hade sett inte var något konventionellt flygplan. Jag kontaktade sedan kontrolltornet på Williamsport-Lycoming County Airport. Jag talade med en flygledare som tagit emot ca 20 telefonsamtal från allmänheten, vilka ville veta vad det var för märkligt föremål som just passerat genom området. Han gav mig den information han kunde minnas, samt uppgav att han kontaktade Harrisburg Approach Control för att höra efter om de hade uppe något militärt flygplan, eller om de kände till några militära flygningar i området. Svaret var nej.

Williamsport-tornet hade heller inte någon bekräftelse på något militärt flygplan i området, men de menade att detta ändå inte kunde uteslutas som en källa till rapporterna eftersom militära flygövningsrutter inte ligger långt bort. Inget ovanligt visade sig på flygplatsens radar under observationsperioden, trots att några rapporter placerar åtminstone en iakttagelse endast några få km från flygplatsen. Williamsports luft- rum kontrolleras av FAA's New York Center. Jag kontaktade FAA:s bevakningsledare, som också mottagit andra förfrågningar om iakttagelserna i området. Han hittade heller inga uppgifter om flygplaner för några militära plan i området under observationsperioden. Trots att, när detta skrives, ingen instans kunnat förse oss med data som stöder möjligheten av militärflyg i området under observationstiden betyder detta inte att ett sådant flygplan inte kan ha pas-

serat över dessa trakter. Men när vi granskar Sams rapport, måste vi undra om någonting eller några *ting* som inte är konventionellt flyg varit aktivt i luft- rummet ovanför Williamsport.

L. Lee Janssen, reporter på Williamsports *Sun-Gazette*, skrev flera artiklar om iakttagelserna och tidningen mottog också ett flertal rapporter från observatörer. De flesta observatörerna, oavsett vem de kontaktade om sina iakttagelser, ville inte ha någon publicitet; och eftersom det är vår policy så fick de det anonymitetsskydd de önskade av Sam och mig. Det är högst troligt, utifrån den mängd skriftliga observationsredogörelser som sänts till oss om denna händelse, samt den information vi erhållit under denna studie, att kanske hundratals människor observerade någonting märkligt på himlen över Pennsylvania.

Och nu fortsätter vi med Sam Greco's rapport om sin utredning.

- Stan Gordon

En pågående våg

Jag satt i min vilstol och tittade på TV omkring kl 20.30 den 5 februari 1992, då telefonen började ringa. Efter att jag svarade hörde jag Stan Gordon, MUFON:s ordförande i staten Pennsylvania i andra änden av linjen. Med en viss upphetsning i rösten informerade han mig om något som verkade vara en större UFO-våg som inträffat omkring kl 18.00 - 19.00 i Williamsport, Lycoming County, Pennsylvania.

Två olika typer av föremål, bumerang- och triangelformade, hade iakttagits på kvällshimlen och det hade varit flera personer som bevitnat iakttagelserna. Han hade mottagit telefonsamtal från några vittnen om deras iakttagelser och de ville berätta sin historia för någon som var villig att lyssna. Stan frågade om jag hade lust att åka till Williamsport för att börja intervju vittnena eftersom MUFON inte hade någon utredare i Lycoming County och jag var den närmast tillgängliga. Jag accepterade detta uppdrag och bad Stan om namn och adresser för två iakttagelser. Den kvällen gjorde jag via telefon upp om intervjuer med vittnena fredagen den 7 februari 1992.

Fredagen rullade på ganska snabbt. När jag lämnade Mt. Carmel omkring kl 08.00 och påbörjade min resa till Williamsport var det en solig men kylig dag,

omkring 25-30°F (ca -1 till -3°C) och utan någon nederbörd. När jag åtta veckor senare avslutat 13 intervjuer hade jag en god bild av hur omfattande iakttagelserna verkligen var. Jag hade också samlat in tillräckligt många rapporter för att kunna lägesmarkera dem på en karta över Williamsport.

Observationsområdet

De iakttagelser som undersökts när detta skrives gjordes i fyra counties. I Lycoming County hade sju av dessa gjorts i Williamsport eller dess ytterområden. Två iakttagelser hade gjorts i eller i närheten av Linden som ligger vid U.S. Route 220 West. En gjordes nära Cogan Station vid Route 15 North. I Union County i söder gjordes en iakttagelse i utkanten av Lewisburg. I Northumberland County, öster om Lewisburg, rapporterades en annan iakttagelse. I Selinsgrove, Snyder County, gjordes också en iakttagelse.

Vittnena

Vittnena utgjordes av folk ur arbetarklassen: driftsledare, fabriksarbetare, mekaniker, vårdbiträde, hemsjukvårdsassistent, receptionist på sjukhus, collegestudent, hemmafruar och pensionärer. De var av god karaktär, ärliga, religiösa, uppriktiga i vad de berättade, inte benägna att överdriva och de kunde beskriva vad de sett klart och sakligt. De var inte intresserade av att berätta sin historia för att komma i tidningen eller för att tjäna pengar och de ville inte att deras namn släpptes ut till allmänheten. Deras önskan var endast att berätta sin historia för någon som var insatt i UFO-fenomenet. Omedelbart efter iakttagelserna eller dagen därpå ritade vittnena skisser på vad de hade sett. Två personer som inte trodde på UFOs blev omvända.

Några av vittnena hade sett filmen "Närkontakt av Tredje Graden". Två hade läst några böcker eller artiklar om UFOs, men de flesta hade inte hört talas om dem, visste lite eller ingenting om dem, eller hade hört något om dem på nyheterna på TV. Åtta tyckte om att titta på TV-serien "Star Trek". Fyra tyckte om att titta på TV-dokumentärer om UFOs, i stil med dem som presenterades i "Unsolved Mysteries". Två personer påstod att de hade mediala gåvor.

De var alla vid god hälsa före och efter iakttagelserna. Några bar glasögon som helt korrigerade deras syn, och ett vittne uppgav att han var färgblind. Alla hade god hörsel. En person hade hörapparat i högra örat, men hans hörsel i det örat var normal. Ingen av dem hade några mentala problem, som depression, minnesförlust eller andra mentala abnormiteter.

Väderleksförhållanden

Väderleksförhållandena kvällen för iakttagelserna var klart men kyligt, om-

kring 25 till 36°F (-4 till +2°C). Det förekom svag eller ingen vind och ingen nederbörd. Några vittnen hade för sig att månen var synlig, men de var inte säkra. Ett vittne uppgav att månen var uppe och att den fick föremålet att kasta en skugga på marken. Alla vittnena uppgav att det var tillräckligt med ljus på kvällshimlen för att föremålet skulle avteckna sig som en tydlig silhuett mot den.

Allmänna data

Alla iakttagelserna, med undantag av en som inleddes medan vittnet befann sig utomhus på sin uppfartsväg, inleddes medan vittnena befann sig inomhus. De befann sig i vardagsrummet eller gillestugan, i källaren och tittade på TV, läste kvällstidningen, eller i köket och diska-de. De var omedvetna om vad som snart skulle komma att hända.

Alla iakttagelserna följde ett likartat mönster. Iakttagelsen inleddes medan vittnena befann sig inomhus och ägnade sig åt olika hushållsgöromål. Därefter hördes ett högt eller kraftigt mullrande ljud ovanför huset, vilket skakade eller vibrerade huset och fick fönstren att skallra. Sedan gick ett av vittnena ut för att undersöka vad som låg bakom ljudet, och när han upptäckt UFOt på kvällshimlen ropade han till de andra att komma ut och titta. I nästa läge stod vittnena och tittade på föremålet och dess rörelser tills de tappade det ur sikte. Till slut gick de in i huset och samtalade om vad de hade sett. Sålunda försäkrade de sig om att de inte var tokiga eller hade sett i syne. De ringde också upp andra medlemmar av sin familj, eller vänner som bodde i området, för att höra efter om dessa också sett UFOt eller hört det mullrande ljudet. Det visade sig att iakttagelserna gjorts över ett vidsträckt område.

Observationsdata

Typiskt var att ett högt eller kraftigt mullrande ljud först splittrade kvällsfriden. Detta ljud jämfördes med det mullrande ljudet i "Närkontakt", med det mullrande ljudet från ett tungt lastat godståg, med mullrandet från Niagara-fallen, med mullrandet från en snöplog när man plogar gatorna, eller med ljudet från en högljudd dieseldriven lastbil. Ljudet var unikt i två aspekter: 1. när det befann sig över huset skakade eller vibrerade huset och fönsterrutorna skallrade; 2. i alla utom ett fall hörde vittnena inget ljud som närmade sig, utan det hördes först rakt ovanför huset.

När det första vittnet kommit ut, antingen på verandan eller uppfartsvägen, hade föremålet flyttat sig från sitt läge ovanför huset. Det sågs minst 100 till 400 fot (30 till 120 m) framför huset och befann sig på en höjd av minst 70 till 500 fot (20 till 150 m). Vittnet till det triangelformade föremålet uppgav att han befann sig utomhus och stod rakt

under föremålet och kunde rita en skiss på det från det utgångsläget. Efter att visuell kontakt upprättats ropade huvudvittnet åt de andra att komma ut och titta på föremålet.

Alla vittnena rapporterade att föremålet rörde sig med ovanligt låg hastighet. De uppgav att hastigheten var så låg att de kunde promenera under det med snabba steg eller småspringa och ändå hänga med.

Föremålet avtecknade sig mot kvällshimlen som en mörk eller svart tingest och det hade en tydlig form eller silhuett där det observerades från vittnenas utsiktspunkt. Den mest förekommande formen var bumerangen, vilken också beskrevs som ett V eller en banan. En rapporterades som en skiva sedd från sidan. En annan var triangelformad. En upp och nedvänd pajform med en liten fläns runt om som också beskrevs som en aning klockformad rapporterades också. Det verkade vara ett fast föremål på grund av ljudet det avgav, den tydliga formen eller silhuetten, samt på grund av dess oerhörda storlek. I ett av fallen verkade det vara fast på grund av skuggan det kastade på marken. Bumerangen var ungefär 30 till 180 meter från vingspets till vingspets, beroende på vem som rapporterade den. Det triangelformade föremålet var ungefär 15 meter brett i aktern. Pajformen var ungefär 30 meter i diameter. Skivan var ungefär 45 meter i diameter. Tjockleken i mitten uppgavs motsvara ett trafikflygplans eller från 3 till 7,5 meter. Ett vittne uppgav emellertid att den var 27 meter.

Vita ljus observerades i aktern på föremålet och styrkan kan som bäst beskrivas som svag i de flesta fallen, men i två fall hade ljusen en viss grad av styrka. De lyste inte speciellt skarpt och strålade inte tillräckligt för att ge upphov till skuggor. Deras antal varierade från 1 till 14. Ett vittne menade att det kanske var ventiler. Inga ljusstrålar eller strålkastarljus riktades ned mot marken, utom för ett vittne som uppgav att han hade sett en pulserande stråle blinka ned mot marken. Det verkade för honom som om den pulserande strålen avsåkte marken. Tio bärnstensfärgade och två gröna ljus observerades också på det triangelformade föremålet, tillsammans med ett vitt ljus som verkade befinna sig på översidan. Föremålet verkade vara intelligent styrt, ty det rörde sig i en ungefärlig rak bana och höll sig på en viss höjd ovanför marken eller över trädtopparna. I ett fall, i Linden, svängde föremålet åt vänster över Susquehanna River mot Williamsport. Några vittnen uppgav att det vid två tillfällen stannade upp och stod stilla i 5 till 10 sekunder innan det fortsatte sin färd framåt. I ett annat fall uppgav vittnena att det stod stilla över huset i minst fem sekunder. I ett fall i Williamsport stod det stilla över

uppfartsvägen i fem minuter och i ett annat fall, i Selinsgrove, stod det stilla i fem minuter över en kapplöpningsbana.

De flesta vittnena häpnade vid åsynen av föremålet. De visste inte vad det var de tittade på där på kvällshimlen. De undrade även över hur ett så pass stort föremål kunde hålla sig i luften, hur och varför det flög så lågt, hur det kunde flyga så sakta, och vad som fick det att orsaka ett sådant oväsen. De insåg emellertid ganska snabbt att det inte rörde sig om något konventionellt flygplan, någon raket, meteor, ballong, några fåglar eller någon planet som t. ex. Venus. De flesta hade rest som civila eller militära passagerare i antingen civila eller militära flygplan. De uppgav utan att tveka att de kanske inte visste vad det var de såg, men de visste vad det *inte* var.

Några av vittnena blev rädda i början av iakttagelsen. Men när de väl insett att det inte var något konventionellt lämnade dem deras rädsla och ersattes av nyfikenhet. När det gäller iakttagelserna av det triangel- eller skivformade föremålet uttryckte vittnena fruktan för att föremålet skulle störta och de såg inom sig alla problem detta skulle medföra. Två vittnen, i separata iakttagelser, uppgav att de efter att iakttagelserna var över åkte på en förkylning senare på kvällen. I stället för att vara i 3 till 10 dagar, så satt den emellertid inte i mer än ca 24 till 36 timmar.

Det förekom tre andra unika drag hos iakttagelserna. Ett var det faktum att ljudet inte riktigt hördes förrän det befann sig ovanför huset. I en iakttagelse uppgav dock vittnena att de hörde ljudet komma. Vittnena rapporterade att de hörde ljudet dö ut en kort bit från huset. Ett annat drag var att ingen upplevt några allvarliga medicinska problem (med undantag av de rapporterade förkylningarna), trots att vittnena befunnit sig rakt under eller nära föremålet på så låga höjder - 15 till 180 meter. De rapporterade inte några problem från strålning, inga elektrostatiske eller elektromagnetiska effekter som påverkade deras kroppar, inga förlamningseffekter, inga hypnotiska effekter, minnesluckor eller ovanliga drömmar eller onormalt beteende den natten eller senare. En kvinna uppgav att hon kände sig sömnsjuk i omkring tre veckor efter iakttagelsen, men hon menade att detta berodde på att hon nyss hade bytt jobb. De enda elektriska effekter som noterades i huset var linjer på TV-skärmen hos dem som hade den på; ett vittne som talade i telefonen klagade över ett starkt brus och var tvungen att lägga på luren.

Det tredje unika draget var de märkliga röda, röda och gröna ljusen runt föremålet. Dessa ljus befann sig inte på föremålet utan verkade befinna sig runt det och såg ut att eskortera eller jaga det. Vittnena betecknade dessa ljus

som små flygplan. Ett vittne uppfattade det också som om föremålet absolut försökte komma undan dessa flygplan. De röda ljusen rörde sig individuellt, och de röda och gröna ljusen rörde sig parvis. I ett av fallen rapporterades det att dessa flygplan liksom blev ursinniga när föremålet helt plötsligt försvann över kapplöpningsbanan. I två andra iakttagelser försvann föremålen helt plötsligt i två olika lägen över Susquehanna River. I en iakttagelse verkade flygplanen vilna varpå de tonade bort och i en annan iakttagelse tonade de helt enkelt bara bort.

Att djur skulle reagera på denna typ av händelse var bara att vänta sig om man läst lite UFO-historia. Hundar, katter, papegojor och en kanin uppvisade tecken på irrationellt beteende. Hundarna blev upphetsade, började vilset springa runt huset och blev skrämde. Två hundar vägrade att gå ut dagen därpå, och en av dem gömde sig under sängen hela dagen. En hund reagerade inte alls på UFOt eller ljudet, troligen mest på grund av att den var döv. Tre papegojor blev oroliga, burrade upp fjäderna och spetsade öronen. En kanin sökte skydd längst in i sin bur. Alla djuren uppträdde normalt igen inom en vecka.

För de flesta vittnena tappades den visuella kontakten när föremålet tonade bort i fjärran över Bald Eagle Mountain söder om Williamsport. Ett av vittnena till det triangelformade föremålet uppgav att det helt plötsligt försvann vid foten av en liten kulle ca 800 meter från hans hus. Två vittnen i separata iakttagelser uppgav att föremålet helt plötsligt försvann när det kommit fram till Susquehanna River. I två andra iakttagelser uppgav också vittnena att det helt plötsligt försvann, en gång över kapplöpningsbanan efter att det stått stilla över den i fem minuter, och en gång vid foten av ett litet berg.

Mediatäckning

Tidningarnas bevakning var god och jag lyckades skaffa kopior på artiklar som stod i tre regionala dagstidningar. Jag blev också intervjuad i mellantiden av en tidningsreporter från Williamsport.

Jag hade en rast mellan de två första intervjuerna jag hade schemalagt, så jag ringde upp Laura Lee Jenssen på tidningen Williamsport *Sun-Gazette*. Hon hade talat med Stan Gordon om iakttagelserna och fick veta att jag skulle befinna mig i Williamsport fredagen den 7 februari. Jag hade mottagit ett telefonsamtal från henne på onsdagkvällen där hon frågade om jag ville ställa upp på en intervju. Vid lunchen på fredagen informerade jag henne om mitt uppdrag, vad organisationen MUFON var för något och gav henne tillräckligt med upplysningar om UFO så att de skulle räcka

till en artikel dagen därpå under rubriken "Local UFO Sightings Probed: Fact or Flight of Fancy?" När jag återvänt hem den kvällen sände jag henne tre pocketböcker om UFOs som underlag för hennes undersökningar.

Vittnena var helt vanliga människor som levde ett normalt liv.

Ms. Jenssen skrev ytterligare två artiklar om iakttagelserna, en, den 6 februari 1992, hade rubriken "Close Encounters with 'Galaxy' Likely", och en annan den 15 februari 1992 under rubriken "UFO Mystery Continuing: Conflicting Evidence Grows". Dessa artiklar hänvisade till det stora antal människor som såg föremålen och till dem som kontaktat lokala myndigheter och flygplatspersonal. Några personer rapporterade ha uppgivit att föremålen var flygplan av olika slag. Kommentarer av personal vid FAA, militären, flygledaren på ortens flygplats, statspolisen, ortspolisen samt andra intresserade personer fanns också med. Statspolisen var upptagen med att hänvisa uppringande till The National UFO Reporting Center.

En annan reporter, Leon Bogdan på tidningen Bloomsburg *Press-Enterprise*, skrev en artikel med rubriken "UFOs Are Buzzing Region" i tidningens utgåva för fredagen den 8 februari 1992. Han rapporterar om de ansträngningar som gjorts av den oberoende MUFON-forskaren Lester Derr, samt presenterar information om iakttagelserna som han mottagit av denne.

I *Sunbury Daily Item* av den 6 februari 1992 fanns två artiklar skrivna av Karen Blackledge. Den ena var "Susquehanna Valley Residents Report Seeing Low Flying Lights", och den andra "UFO May Have Been Military Jets". Den första artikeln rapporterade om minst ett dussin ortsbor som hade sett föremålen på himlen. Tidningen mottog telefonsamtal om föremålen från Milton, Lewisburg och Shamokin. Personal på Ft. Indiantown Gap, Muir Field samt flygplatser i Montoursville, Selinsgrove och Harrisburg mottog telefonsamtal, men ingen kunde förklara vad föremålen var för något.

I den andra artikeln rapporterar hon emellertid att man på andra stora flygplatser i staten undrade om det ändå inte rörde sig om militära flygplan. En person rapporterade föremålet som ett stealth-bombplan. En annan person menade att det kunde ha varit den sovjetiska rymdstationen som skulle ha befunnit sig ovanför vid den tiden.

Dataanalys

Vittnena var vanliga människor som levde ett normalt liv vid tiden för iakttagelserna. Under intervjuerna lämnade de vad som verkade vara sakliga data angående vad de både sett och hört.

De ansågs vara pålitliga, ärliga och uppriktiga i sina redogörelser.

Ur dessa kollationerade intervjuer angående iakttagelserna den 5 februari 1992 kan vi plocka ut en del väsentliga data.

Dataanalys

1. UFO-form eller ljusmönster

Bumerang	76,9%
Triangelformad	7,7%
Paj eller klocka	7,7%
Skiva	7,7%

Föremålets form varierar antagligen som en konsekvens av den vinkel ur vilken den iakttogs. Ett vittne, som befann sig rakt under föremålet, rapporterade en rätvinklig triangelform.

2. Uppskattad storlek

15 meter tvärsöver	7,7%
30-45 meter	46,1%
45-60 meter	30,8%
135 meter	7,7%
180 meter	7,7%

Vittnena insåg att det var svårt för dem att uppskatta föremålets storlek på kvällshimlen. Alla relaterade emellertid föremålets storlek till avstånd mellan träd på deras tomter, storleken på deras eget hus eller andra byggnader vid gator i närheten.

3. Ljud som hördes

Högt mullrande ljud	61,6%
Kraftigt mullrande ljud	30,7%
Kraftigt mullrande jetmotorljud	7,7%

Alla vittnena var överens om att ljudet skakade huset och fick fönsterrutorna att skallra. De varierade i sin tolkning av intensitet och frekvens, antagligen på grund av tidigare erfarenheter.

4. Föremålets rörelse

Mycket långsamt (snabb promenadtakt) 61,6%

Långsamt (småspringande) 38,4%

5. Iakttagelsernas längd

3-5 minuter	61,6%
5-10 minuter	23,1%

15-20 minuter 15,3%

Detta är relativt långa observationstider när det gäller UFO-iakttagelser. Å andra sidan gav de vittnena gott om tid att försäkra sig om vad de såg.

6. Hur föremålet försvann ur sikte

Bara tonade bort	61,5%
Försvann helt plötsligt	30,8%
Såg inte	7,7%

7. Ljudets riktning

Hörde det komma	7,7%
Hörde det över huset	100%
Hörde det dö ut	100%

8. Stod föremålet stilla

Ja	30,7%
Nej	69,3%

9. Ljusens färg

Bärnsten och vita	7,7%
Gröna och vita	7,7%
Endast vita	84,6%

10. Antalet vita och gröna ljus på föremålet

1	1,4%
2	2,9%
3	4,3%
4	17,4%
2-5	7,2%
5	14,5%
5-6	8,8%
6-8	23,2%
12-14	20,3%

Det totala antalet gröna ljus var två. Det totala antalet vita ljus varierade. Variationen i antal och färger anses bero på vittnets läge i relation till föremålet och möjligen på att föremålet kanske släckte och tände ljusen.

11. Antalet röda eller röda och gröna ljus som uppfattades som små flygplan

5	7,7%
12	7,7%

50 eller flera 7,7%

Dessa ljus sågs röra sig individuellt, som i fallet med de röda ljusen, eller i par, som i fallet med de röda och gröna ljusen. De släpptes inte ut ur föremålet, ej heller såg man dem som en del av föremålet. De rörde sig en bit ifrån föremålet och verkade antingen eskortera eller jaga det. Inga andra särdrag observerades och deras ursprung är ett mysterium.

12. Tidpunkt och observationsplats

Tidpunkt	Plats	
18.00 - 18.15	Linden	7,7%
18.05 - 18.15	Cogan Station	
18.05	Williamsport	15,4%
18.10	Williamsport	
18.10 - 18.15	Williamsport	15,4%
18.15 - 18.30	Williamsport	7,7%
18.20	Williamsport	
18.20 - 18.30	Williamsport	15,4%
18.30	Williamsport	
18.30	Lewisburg	23,0%
18.30	Northumberland	
19.00 - 19.15	Linden	7,7%
19.30 - 20.30	Selinsgrove	7,7%

Tidsdatalistan ovan visar att mer än ett föremål befann sig i skyn vid varje tillfälle. För denna analys kan tiderna justeras med plus eller minus 5 till 15 minuter för ett bättre perspektiv på vad som inträffade. På fyra olika platser observerades vid ungefär samma tidpunkt föremål som flög på lägre höjd än 150 meter. Dessa observationsplatser låg kilometer ifrån varandra och iakttagelserna kunde absolut inte ha gjorts samtidigt av de olika vittnena, ty det ligger små berg mellan varje plats.

13. Föremålets flygriktning

N till S	6,15%
NO till NV	15,4%
NV till SO	15,4%
V till O	7,7%

14. Uppskattad flyghöjd

15 (rakt ovanför) - 30 meter	38,4%
30 - 60 meter	15,4%
60 - 75 meter	7,7%
75 - 150 meter	23,1%

150 meter och högre 15,4%

15. Avstånd från vittnena

15 - 30 meter 46,1%

30 - 45 meter 15,4%

45 - 60 meter 23,1%

60 - 150 meter 7,7%

150 meter och längre 7,7%

Avståndet från vittnena verkar ha varierat beroende på hur lång tid det tog för dem att gå ut efter att de först hörde ljudet. Denna tid var så lång som två minuter.

Flygplan eller UFO?

Denna våg av iakttagelser stimulerar den mänskliga hjärnan till att försöka fastställa vad som verkligen inträffade på kvällen den 5 februari 1992. De presenterade datana visar klart att ovanliga föremål på himlen sågs av ett flertal vittnen som intervjuades och berättade sin historia för utredaren som de hade upplevt den. Andra vittnen skall också ha sett föremålet eller hört det ljud det avgav, ty de avslöjade detta faktum genom att kontakta de lokala myndigheterna. Två personer i separata iakttagelser som tidigare var icke-troende när det gäller UFOs har nu ändrat åsikt.

I ett försök att få fram en meningsfull lösning på det som sågs på kvällshimlen, kommer en bra analys också att fastställa vad föremålet *inte* var:

A. Inget flygplan

Vittnena var förtrogna med kommersiella och/eller militära flygplan. Några hade flugit i de sistnämnda, alla i de förstnämnda. Alla vittnena var ense om att det de hade sett varken var det ena eller det andra. Några ringde upp lokala och andra flygplatser både i och utanför staten Pennsylvania för att höra efter om flygledarna i tornet kände till något om det de hade iakttagit, och de fick veta att inga flygplansmål hade setts på radarskärmarna vid tidpunkten för deras rapporterade observationer.

En talesman för The Federal Aviation Administration (FAA) uppgav att inga flygplaner för området hade registrerats. Han uppgav även att inga flygregler hade överträtts eftersom det inte inkommit några klagomål.

En chefstjänsteman vid amerikanska flygvapnets avdelning för utlämnandet av information uppgav, när han kontaktats av Stan Gordon att inget militärflyg opererade i området där iakttagelserna gjorts.

B. Samma tidpunkt, olika platser

Olika vittnen såg UFOt från olika delar av observationsområdet vid ungefär samma tidpunkt. Några vittnen såg UFOt från två olika delar av observationsområdet och vid en senare tidpunkt på kvällen (se punkt 12 ovan).

Eftersom inget flygplan rapporterats i observationsområdet är sannolikheten att föremålen var något annat än ett UFO extremt låg.

C. Extremt låga hastigheter

Alla vittnena uppgav att UFOt flög med en låg eller *mycket* låg hastighet, och att de kunde promenera med snabba steg eller springa långsamt och ändå hänga med. Denna takt kan skrivas om till en ungefärlig hastighet av 24 till 40 km i timmen.

Vid dessa hastigheter är små flygplan svåra att flyga på grund av deras inneboende aerodynamiska överstegningsbenägenhet. Större trafikflygplan eller militära flygplan kan inte upprätthålla dessa hastigheter under flygning. Under landning "flygs de in" av piloten tills hjulen får kontakt med landningsbanan varpå inbromsning sker.

D. UFOt rapporterades vara mycket stort

UFOts storlek rapporterades som mycket stor med en vingbredd på 15 till 180 meter. Den största vingbredden hos ett militärt flygplan är 66,9 meter (C-5A) och hos ett trafikflygplan 58,8 meter (747). Inget av dessa plan rapporterades befinna sig i observationsområdet.

E. UFOt sågs stå stilla i luften

Det finns tre kända farkoster som kan stå stilla i luften - det brittiska jetjaktplanet Harrier, en helikopter samt ett luftskepp. Med undantag av luftskeppet är alla dessa små i jämförelse med det föremål som sågs av vittnena.

Ballonger kan man se på himlen vid speciella tillfällen och mycket sällan på kvällen. Dessutom är de helt i de rådande vindarnas våld och deras flygkurs är inte säker. Ingen av ovanstående typer rapporterades av statliga luftfartsmyndigheter, militären eller flygledare på lokala flygplatser.

F. Antalet ljus på föremålet var större och deras storlek överträffade de vanliga flygplansljusen

Varje ögonvittne rapporterade stora vita ljus i aktern på UFOt som tydligt kunde ses. Ett vittne trodde att det kunde vara ventiler.

Dessa ljus kan inte monteras på ett litet flygplan på grund av sin storlek och motsvarande vikt. Trafikflygplan och militära flygplan har ljus som måste följa FAA:s och militära bestämmelser och är långt ifrån lika stora som de som sågs av vittnena. Kabinljusen på dessa flygplan är placerade längs flygkroppens längd på båda sidor och är flera till antalet än de som i någon iakttagelse sågs av vittnena.

G. Samma UFO-former har rapporterats under tidigare år

Formerna som rapporterats - burne-rang, skiva och triangel - har observerats många gånger i Förenta Staterna och flera andra länder på jorden.

H. UFOt försvann helt plötsligt ur sikte

Vittnena till fyra iakttagelser rapporterade att UFOt helt plötsligt försvann ur sikte på mindre än en sekund och därefter ej längre kunde ses. Det finns inget känt flygplan som kan försvinna så helt plötsligt som uppgavs av vittnena.

Det amerikanska flygvapnets bombplan B-2 Stealth (flygande vinge) och F-117A Stealth Fighter kan inte upptäckas på radar, men de kan inte försvinna ur sikte helt plötsligt på en sekund. Om de kan det, så är detta en militär hemlighet.

I. UFO-iakttagelserna gjordes över ett stort geografiskt område

De rapporterade UFO-iakttagelserna gjordes väster om Williamsport i Linden, öster om Williamsport i Loyalsock Township, norr om Williamsport nära Cogan Station och söder om Williamsport i Selinsgrove.

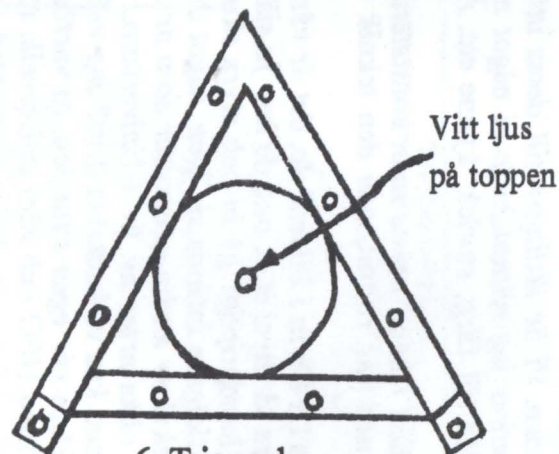
Fast det finns små och medelstora flygplatser i observationsområdet så rapporterades inget flyg i luften av flygledarna.

Vad såg vittnena?

Vittnena lämnade utredaren en noggrann och sanningsenlig redogörelse för vad de hade sett den där kvällen den 5 februari 1992. Detta var en upplevelse de sent kommer att glömma. De vet inte riktigt vilket slags flygande föremål de såg, men de var orubbliga i sin överty-

Fortsättning på sidan 7

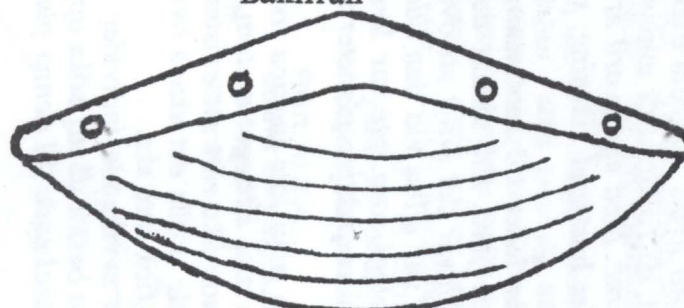
Detta skissark tillhör föregående
artikel!

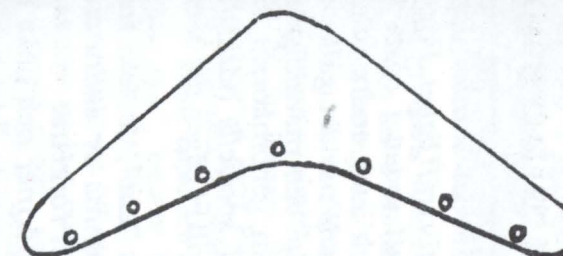
6. Triangel
En iakttagelse
Underifrån

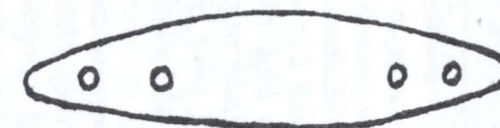
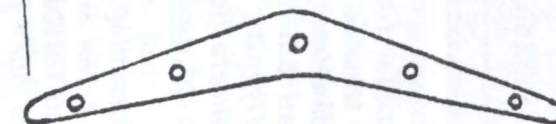
4. Bumerang
6 iakttagelser
Bakifrån

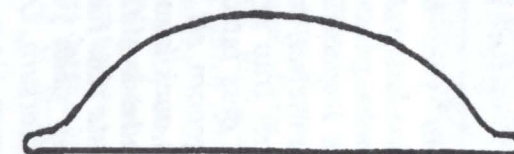
5. Bumerang
2 iakttagelser
Akterns undersida
och nr. 4 ovan

1. Bumerang
2 iakttagelser
Bakifrån och
ovanifrån

2. Skiva
En iakttagelse
Från sidan

3. Paj eller klocka
En iakttagelse
Från sidan

Olika typer av UFO som
observerades i Williamsport
med omnejd den 5 februari
1992

(Skisser av S. D. Greco)

Jordens människor ättlingar från andra planeter

UFO-gåtan tycks ha lika många uttolkare som det finns intresserade. En del samlas upp i föreningar, vilkas ledare tycks ha mest nöje av att sola sig i glansen av sin egen förträfflighet. För att ha något att peka på samlar man in data över händelser som inträffat för att sedan i bästa fall publicera dessa i speciella tidskrifter/böcker. På detta sätt matas de troende och även andra intresserade med berättelser, som i många fall kan vara tänkvärda men ändå intetsägande när det gäller att förstå problemet från grunden. Ingen klok människa tror väl att man kan förstå den mänskliga rasens ursprung, dess tankar och agerande m.m. genom att studera flygplan som genomkorsar vårt luftrum och genom att föra statistik över detta för att sedan publicera det i speciella tidskrifter. Förfarandet är onekligen det enda de så kallade UFO-forskarna håller på med, vilket säger det mesta om vederbörandes kvalifikationer.

Med största risk för att bli påhoppad av den etablerade UFO-forskningens "elit", de som samlar data vill jag peka på en annan möjlighet, nämligen den att vi är en avkomma av andra civilisationer i Universum. Detta skall jag redogöra för, i varje fall göra ett försök att förklara.

I Universum finns ett mycket stort antal bebodda planeter med olika livsformer och olika nivåer vad gäller andlig och teknologisk utveckling, utseende och form. I vårt närområde, "det betyder åtskilliga ljusår", finns planeter med i stort sett samma livsbetingelser som på vår jord, och dessa planeter härbärgerar också livsformer som är lika våra till utseende och form etc. Dessa planeter med sina "människor" har ett nära samarbete på olika plan liknande vad vi jordmänniskor har länder emellan. En sak har de gemensamt: de värnar om livets fortsatta existens och inser till fullo att man måste vara med naturen och inte emot. De har då följdriktigt anpassat sin tekniska utveckling i sådan riktning, att den inte förstör och är emot naturen. Med andra ord är de ett med naturen på alla sätt. Detta i sin tur fostrar dessa människor i en viss bestämd riktning, som då är i samklang med naturen och livet eftersom allt ingriper i vartannat.

Att inte tänka och arbeta i dessa positiva banor leder till motsatsen, nämligen nedbrytning av livet och naturen med följderna vi kan se på vår egen jord. Ett sådant negativt tänkesätt kunde inte accepteras av dessa planeters bebyggare, men i början var det svårt att övertyga alla om riktigheten i synsättet att värna liv och natur före allt annat. Det var alltså vid den tiden människor som hade en annan uppfattning och ville utveckla en annan teknologi som inte var livsbejakande. Det kunde inte fortgå, för risken att det synsättet skulle sprida sig på respektive planeter var stor. Något måste göras, men vad?

Eftersom man var för livet och naturen kunde man inte ingripa mot dessa oliktänkande människor på vilket sätt som helst. Då skulle man bryta mot sitt eget system, lagen om att ett tryck skapar ett mottryck. Dessa oliktänkande människor hade lika rätt att existera och arbeta i sin riktning med sina ideal etc. Det var bara det att om så skedde skulle det skada övriga människor på sikt och med totalt kaos som följd, död och förintelse. Detta fick inte ske.

Efter moget övervägande insåg man att dessa avvikande individer måste bort, men samtidigt måste de få utveckla sin egen kultur och livsstil. Man beslöt då att söka upp en planet med inget eller mycket lågt utvecklat liv och sedan flytta dessa oliktänkande till denna planet, där de skulle kunna leva sitt eget liv på egna villkor.

Den planeten är jorden. Vi är ättlingar till dessa utflyttade människor. Eftersom vi kom från olika planeter i den federation jag nämnt hade vi något avvikande utseende i färg och storlek. Bl.a. därför är jordens folk olika till färg, storlek, kynne etc. Även om vi under åren som gått likriktats återstår ändå skillnader.

Så här efteråt med facit i hand måste man konstatera att federationens beslut var riktigt. Vi har inte lyckats särskilt bra med vår moral, och den teknik vi byggt upp tar död på sitt upphov, oss själva.

Var kommer då dessa UFOs in i bilden? Jo, det är våra tidigare bröder och systrar som försöker hjälpa oss. De kan inte göra så mycket åt oss, de har ju själva placerat oss här för att vi skulle få leva på det sätt vi önskar. Att handgripligt gå in och styra skulle uppfattas negativt av oss, och då skulle det tryck jag nämnde om tidigare infinna sig igen, något de inte kan tillåta sig.

Givetvis besöks vi också av andra existenser som är mycket avvikande för att inte säga skrämmande. Det finns många olika arter av liv i Universum, fler än vad vi kan fatta. Att vi besöks av olika intelligenser vet vi, men kan vi kontakta dem? Jag vill på detta svara ja, men jag är inte benägen att säga hur. Vi kan inte klara vår egen situation, så varför blanda in andra i detta elände! Det finns mycket att säga om detta med UFO och våra universella relationer, men det får räcka denna gång. En sak är dock klar: det hjälper inte att skriva rapporter, inte ens om de är på data. Förståelsen för UFO-saken ligger på annat plan.

Jonzon

Manövrerande UFO sågs från bil utanför New Orleans

Det var delvis mulet och mörkt på tisdagkvällen den 8 februari 1977, när Mrs. Gayle Rodriguez, 31, och hennes 12-årige son, Brian följde en upplyst flygande maskin i sin bil. De åkte mot sydost på St. Bernard Highway och hade just korsat Paris Road då Brian utbrast: "Mamma, titta däruppe!"

"Vi tittade uppåt och såg ljus som snurrade runt", berättar Mrs. Rodriguez för MUFON-forskarna Ted Peters och James LaChute. "Vi såg vitt, blått - det var inte en klar blå färg utan en mjuk blå; det glödde - sedan kom ett ljus som var grönt. Sedan på toppen fanns det ett rött ljus som roterade med en lägre hastighet än den nedre delen." Hon sade att hon var säker på att det inte kunde ha varit en helikopter, ty hon har hört och sett dessa ofta, även på kvällen. "Man kan höra ljudet från heli-koptrar, men i detta fall hörde vi inget som helst ljud."

Klockan var omkring 20.15, då mor och son iakttog föremålet genom vindrutan när det korsade vägbanan framför dem, från vänster till höger, och sedan svängde för att färdas parallellt med vägbanan med ungefär sam-

ma hastighet som bilen. Dess rörelse skedde med ojämna spurtar där det emellanåt sköt iväg framåt och ibland stannade upp.

Vid ett tillfälle stannade det upp och kantrade fram och åter. Det hade formen av ett upp och nedvänt tefat med flat botten och en kupol i mitten på ovansidan. Nära bottenkanten kunde man se en rad med individuella ljus som förvandlades till en suddig ljusrand när föremålet roterade. Ljusen växlade färg alternerande mellan blått, grönt och klarvitt. På toppen av kupolen fanns tre ljus på något som liknade en antenn: två små vita ljus och ett större rött. Dessa ljus var inte lika intensiva som den nedre raden. När föremålet kantrade över på sidan syntes en botten som verkade flat med halvmånformade hål runt ytterkanten. Brian beskrev ytan som silveraktig, som blank aluminium.

Bägge vittnena var ovilliga att försöka gissa sig till hur högt upp och långt bort föremålet befann sig. Dess skenbara storlek överskred månens diameter och var kanske större än en tennisboll på armlängds avstånd.

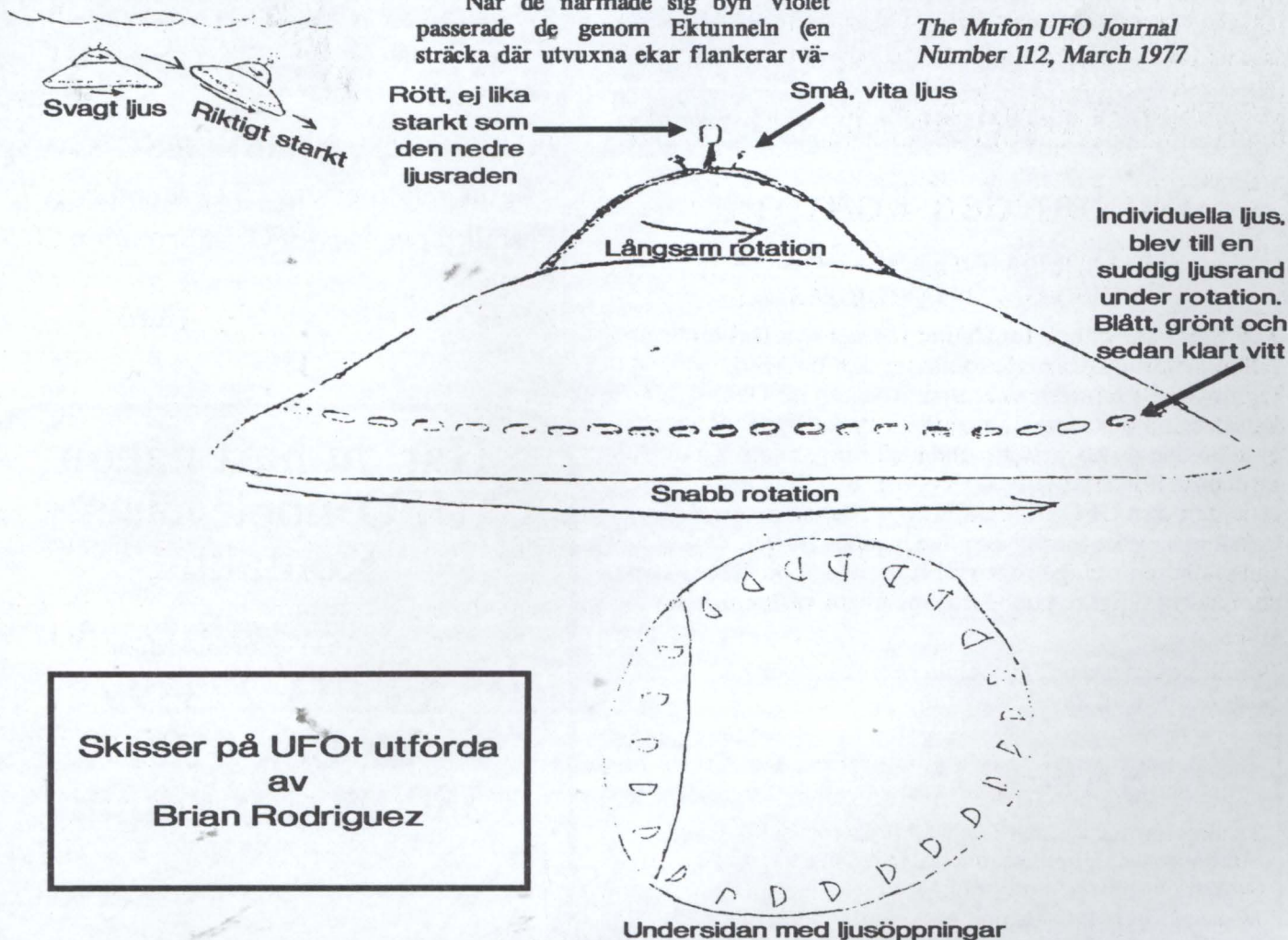
När de närmade sig byn Violet passerade de genom Ektunneln (en sträcka där utvuxna ekar flankerar vä-

gen på båda sidor) och såg glimtar av ljuset mellan grenarna. De fortsatte att titta på UFOt ända tills de körde in på sin egen gata och steg ur bilen utanför 2100 Kenneth Drive, omkring klockan 20.30. Mrs. Rodriguez sprang nervöst fram till dörren och ropade att någon skulle komma ut och titta. Hennes far, Mr. Lyle Salez, kom ut på verandan, men han såg endast det röda ljuset gå ned bakom horisonten.

Några dagar senare mottog en sekreterare på *St. Bernard News* ett telefonsamtal från en kvinna som endast uppav sitt förnamn, Leona; denna uppav att hon sett ett starkt upplyst flygande föremål på tisdagkvällen i närheten av korsningen mellan Paris och Judge Perez. Hon kände inget till om Rodriguez-rapporten och förser oss tydligen med en bekräftelse på iakttagelsens inledningsfas.

Både Mr. Robert Rodriguez och Gayles far uppger sig ha sett UFOs vid olika tillfällen längre bakåt i tiden. Ingen av dem lade fram några teorier angående UFOnas ursprung, eller ens tog upp sådana ämnen som von Däniken eller utornjordiskt liv.

The Mufon UFO Journal
Number 112, March 1977

Undersidan med ljusöppningar

85 ARIKDET FÖR UFO-FÖRSKN
BOX 11027
600 11 NORRKÖPING

B- Föreningsbrev

Avs. UFO-Information, Box 9109, 581 09 Linköping

STÖD UFO-INFORMATION MED ATT BESTÄLLA NÅGRA AV FÖLJANDE ARTIKLAR:

KLISTERMÄRKE	1 Kr/st
UFO-INF PROVEX	20 Kr/st
FYRFÄRGSPÖSTER	20 Kr/st
HANDLINGSPÖGRAM	30 Kr/st
JUBILEUMSNUMMER 10 ÅR	35 Kr/st
T-SHIRT STÖRLEK S, M, L, XL Vit med rött emblem	70 Kr/st
ENSTAKA ÄLDRE EXEMPLAR AV UFO-INF	10-50 Kr/st
RAPPORTFORMULÄR (GRATIS) ANGE ANTAL	

REKVIRERA GENOM ATT ANGE ARTIKEL OCH BELOPP PÅ ETT INBETALNINGSKORT
SOM MÄRKES MED POSTGIRONUMMER "429 78 45-2 UFO-INFORMATION"

GLÖM EJ ERT NAMN OCH ER ADRESS

Här finns ledig annonsplats för er
förening eller för er klubb. Skicka
in ett färdigt manus eller be oss
göra ett förslag.

Nu har den kommit!

Jüri Linas nya mycket spännande bok
"UFO-GÅTAN FÖRDJUPAS"

Jüri Linas andra bok innehåller många nya förbluffande
fallbeskrivningar om närkontakter och ombord-
tagningar. Boken redovisar uppgifter om en UFO-
katastrof nära staden Dalnegorsk i ryska Fjärran östern
år 1986 och de noggranna undersökningar som gjordes
av denna. Författaren beskriver den nya öppnare
attityden mot UFO:s i östra Europa. Boken presenterar
också nya ryska teorier om de flygande tefaten. Boken
innehåller en mängd material från det f d Sovjetunionen
som aldrig tidigare publicerats på något västeuropeiskt
språk.

Beställ boken genom att betala in 225 kronor på
postgiro: 456 99 88 - 1, Jüri Lina

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i Solna Astronomiska Förening.
Innehåller artiklar om astronomi, radio, mystik, ufo,
parapsykologi, arkeologi, forntid mm.

Medlemskap/år 150:- Junior + pensionär 100:- Provex 25:-
Postgiro 47 55 22 - 9 SAF Box 2238 S-171 02 Solna

UFO Information

BOX 9109, 580 09 LINKÖPING Sverige

Vill du veta mer om UFO-fenomenet ??

Beställ provex av UFO-Information 20 Kr.

Namn

Adress

Postnr

Har du haft någon
UFO-upplevelse?

Kontakta

UFO Information

☎ 013-273399

✉ Box 9109

580 09 Linköping